

Forfatter: Molbech, Christian Knud Frederik

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1857-05-31)

Citation: Molbech, Christian Knud Frederik: "BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1857-05-31)", i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusulanums Forlag, s. 231. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-L0019917060000095.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Iselingen, 1ste Pindsedag 1857.

Kiære Fader!

Som Du af Overskriften vil see, er jeg lykkelig ankommen til det venlige Sted, der har været og vil blive mit andet (for ikke at sige Arcadie) Hiem, til Iselingen, hvor den eneste Søns Død vel har kastet et Slør af Veemod over Livet og dets Yttringer, men hvor denne Families Livsprincip, Kiærligheden, er kommen saameget inderligere tilsynne, idet Alle paa en smuk Maade hiælpes ad om at bære den fælles Sorg. Ogsaa viser denne Sorg sig i sin tungere Skikkelse egentlig kun hos de to Gamle, navnlig Fru Aagaard, der sieldent sees smile som før — de Unge hiælpes af Ungdommen lettere over Tab og Savn. Disse Dage, som jeg tænker at tilbringe her, ville saaledes vel alligevel bringe mig den Opmuntring, som jeg efter min langvarige Upasselighed, der har været af en noget alvorligere Natur, end en almindelig Forkøelse, trænger til. — —

Hvis det da ikke skulde blive Storm og Uveir, seiler jeg med et Dampskib, der anløber Vordingborg, til Kiøbenhavn for der (i dybeste Incognito) at tilbringe to Dage hos dig og min Moder. Hvor det vilde glæde mig, hvis jeg da — senest idag (Søndag) otte Dage — kunde faae dig til at følge med mig over til Kiel. Endnu er Veiret ikke indbydende, den kolde Østvind suser i Trætoppene, men det kan jo forandre sig i Løbet af otte Dage — og ovre hos mig er der Overflødighed af Sol fra Morgen til Aften — det vil sige, naar den skinner. Man behøver kun som Solsikken at dreie sig efter den, og jeg har i den egentlige Sommertid næsten mere Besvær end Glæde af dens Straaler. Frisk Luft er der naturligviis ligeledes, den kommer fra første Haand over Østersøen; men — Aandens Luftninger og Sjælens Solskin, det er det, som fattes s. 232altfor ofte, og som jeg desværre ikke kan love at skaffe dig, hvor gierne jeg vilde. — —

Foruden Prof. Hammerich og hans Kone, er Fru Hall for Tiden hernede, og Hs. Excellence Conseilpræsidenten ventes hertil imorgen, rigtignok kun for at reise igien i Overmorgen. — Dagen før jeg forlod Kiel fik jeg tilsendt Lovéns Oversættelse af *la divina commedia*. Skiøndt jeg endnu ikke har læst Stort deri, har jeg dog seet, at den ingen Skade vil gjøre mig; jeg har tillige seet, at hans Indledning er en blot og bar Compilation, hvor han endog har oversat et Par Stykker af min Indledning aldeles ordret, uden at finde det Umagen værd, særskilt at angive sin Kilde. I Fortalen nævner han rigtignok »Danskeren Molbeck« blandt en heel Deel andre hæderværdige Mænd en passant — naa, jeg under ham af Hiertet de Fiedre, han har plukket — de ere i al Fald ikke kostbare. Levvel til vi sees!

Christian.